

95 ÅR

Lars Kjøndal i Tjølling/
Larvik fyller
95 år i dag. Vi
gratulerer og
ønsker deg et
fortsatt godt

liv. Vi gleder oss til å feire
deg i morgen på Vollen Mis-
jonshus sammen med slekt og
venner. Store bursdagsklem-
mer fra barna, svigerbarna og
barnebarna.

5/2-10

Nils

on

95 ÅR

Jubilant med mang

Søndag var den store dagen for Kåre Hansen Storrønningen. 80 år krever feiring og 38 personer var ventet til gjestebud lørdag.

80

Kåre Hansen Storrønningen

Da ØP var på besøk lørdag formiddag, gikk vi rett inn i selskapslokalet i blokka øverst i Herregårdsbakken. Der var det pyntet og alt stod klart til å ta i mot gjestene.

Storrønningen vokste opp på plassen med samme navn omtrent på Skautvedt. –Det var lang skolevei, nesten fire kilometer hver vei til Sky gamle skole. På vinteren gikk vi på ski over skogen, minnes han. Han husker godt kulda som krøp ned til minus 43 i 1944.

Han og kona Elisabeth har fire barn og sju barnebarn.

– Det er trivelig å ha noen rundt g, forklarer jubilanten. Vi gleder oss stort over barnebarna våre.

Storrønningen startet sin yrkesaktive karriere som tømmerhogger allerede som 14-åring. Han jobbet for Treschow og holdt på med det i 10 år. –Da traff jeg kona mi og det var på tide å få seg litt skolegang. Jeg startet på tømrerlinja på yrkesskolen i 1954. Rektor mente jeg burde ta alle tre årene på en gang, siden jeg var såpass mye eldre enn de andre som startet. Det var hardt med en gang, men jeg kom fort inn i det og klarte det greit, sier han.

Yrkesskolen resulterte i arbeid som laborant på Sliperiet i ni år, senere ble det på Cellulosefabrikken på Bergeløkka i hele 25 år. Han sluttet i 1990.

Friluftsliv: Kåre H. Storrønningen i sitt rette element. Friluftsliv er en kjær interesse

–**Det var dessverre tvingende nødvendig** å gi seg i en alder av 60. Løsemiddelskader gjorde helsa mi skral. Jeg var kvalm og hadde vondt i hodet nesten hver dag og til slutt gikk det ikke lengre. Jeg husket knapt hvor jeg var i forsøkene mine og da er det jo ikke så lett å analysere resultatene, forklarer han ettertenksomt. Legen min tipset meg om å gå lange turer i

skogen. Det var jo i grunnen greit, siden interessene mine alltid har vært jakt og friluftsliv. Småvilt og storfugl levde nok utrygge dager hver høst. Han sier han slang med på noen skytterstevner også. Han har mange timers skytetreningsbak seg med både rifle og pistol.

Begge liker å reise og begge har Alta

e interesser

an stortrives i leiligheten med utsikt over havet

som favorittsted. – Skulle vi bodd noen annen plass enn i Larvik måtte det bli Alta, ja, vi ble veldig godt kjent med Finnmark da en av sønnene våre bodde der opp i flere år. For øvrig har vi reist både til Spania, Irland og Litauen. Og så gleder vi oss stort til å dra til Israel. Det er en flott bursdagsgave jeg allerede vet om, ler han. Jerusalem

skal oppleves, men de satser på å få med seg andre steder i Israel også.

Han husker med begeistring tilbake på alle arrangementene med Åge Samuelsen og avslutter med å si at både han og kona har stor glede av å reise rundt på ulike kristne tilstelninger.

Anne Gro Styrvold

Min kjære søster og svigerinne,
vår gode tante

Åse Christiansen

født 17. september 1915
døde i dag i troen på sin frelses
Larvik, 13. juni 2010.

Tor (bror)
Solveig (svigerinne)
Gunnar, Einar, Sigrunn,
Arild, Vidar.

Øvrige familie

Begraves fra Undersbo kapell,
tirsdag 22 juni kl. 11.30

Vår alles kjære hjelpsomme

Leif Hines

født 1. april 1921
sovnet stille inn i dag.
Larvik, 16. august 2010.

«*Stille kom døden,
den kom som en venn.
Tok deg ved hånden
og førte deg hjem.*»

Kjell
Lisbeth

Øvrige familie
Begraves fra Undersbo kapell
tirsdag 24. august kl. 11.30.

75 år

Linda Pettersen
gratuleres så mye
med 75 års dagen i
dag.
Maske klemmer fra
hele den store fa-
milien din som er
glad i deg.

17/8-10

Leif Hines

* 1.4.1921 † 16.8.2010

*Begravelse
Undersbo kapell
Tirsdag 24. august 2010*

Leif Hines

* 1.4.1921 † 16.8.2010

*Begravelse
Undersbo kapell
Tirsdag 24. august 2010*

- Troen er en viktig drivkraft

9/4 - 2010

- Kristentroen er en viktig drivkraft. For oss er det et kall å kunne hjelpe vår neste og gi en håndrekning til medmennesker som lider, sier Elisabeth Larsen Axell.

40

Elisabeth Larsen Axell

I dag kan den engasjerte firebarnsmoren og sykepleieren på Torsvært feire 40-årsdag, men noen stor markering blir det ikke.

- Jeg skal jobbe kveldsvakt, men det blir nok en sammenkomst med familien på formiddagen. Senere blir det forhåpentlig en reise, sier hun.

Bak seg har 40-åringen det man kan kalte en omflakkende tilværelse. Hun ble født i Sandnessjøen, men tilbrakte nesteparten av oppveksten i Sør-Amerika, nærmere bestemt Paraguay, hvor foreldrene var misjonærer tilknyttet pinsebevegelsen.

Tilbake i Norge slo foreldrene seg ned i Larvik, hvor Elisabeth tok gymnasiet, før hun dro på folkehøyskole i Sverige, dro hjem igjen og tok sykepleierutdanning, før det etter hvert ble en tur til Paraguay igjen. Der møtte hun David Anders, som hun giftet seg med.

- Vi traff hverandre i jungelen, skyter ektemannen inn. Han er også misjonærbarn, født og oppvokst i Argentina, av skandinaviske foreldre, og medgår at han savner en smule latinsamerikansk gemyt; nordmann er litt for reserverte, mener han.

Kall å hjelpe: Elisabeth Larsen Axell, her med datteren Celine (5), er ei dame med utdannings- og med et kall til å hjelpe medmennesker som lider. (Foto: Svend E. Hansen)

til for eksempel Afrika, hvor folk dør fordi de ikke har tilgang til malariamedisin, eller de bukker under for hiv og aids. Etter å opp-

omgivelser, sier hun. Noen planer om nye utenlandsengasjementer har hun ikke, men lysten er der, så når noen år er gått og barna blitt

og et Norad-prosjekt med skolebygging og hjelp til gatebarn, før de kommer hjem igjen i fjor sommer. Nå jobber Elisabeth som sykepleier i slummen i Porto Xavier.

- Vi var unge og hadde stor glede av arbeidet på barnehjemmet, som også får økonominisk «fadderstøtte»

Kunstneren er en viktig drivkraft. For oss er det et kall å kunne hjelpe vår neste og gi en håndrekning til medmennesker som lider, sier Elisabeth Larsen Axell.

40

Elisabeth Larsen Axell

I dag kan den engasjerte firebarnsmoren og sykepleieren på Torsvært feire 40-årsdag, men noen stor markering blir det ikke.

– Jeg skal jobbe kveldsvakt, men det blir nok en sammenkomst med familien på formiddagen. Senere blir det forhåpentlig en reise, sier hun.

Bak seg har 40-åringen det man kan kalte en omflakkende tilværelse. Hun ble født i Sandnessjøen, men tilbrakte nesteparten av oppveksten i Sør-Amerika, nærmere bestemt Paraguay, hvor foreldrene var misjonærer tilknyttet pinsebevegelsen.

Tilbake i Norge slo foreldrene seg ned i Larvik, hvor Elisabeth tok gymnasiet, før hun dro på folkehøyskole i Sverige, dro hjem igjen og tok sykepleiutdanning, før det etter hvert ble en tur til Paraguay igjen. Der møtte hun David Anders, som hun giftet seg med.

– Vi traff hverandre i jungen, skyrer ektemannen inn. Han er også misjonærhjem, født og oppvokst i Argentina av skandinaviske foreldre, og medgir at han savner en smule latineramerikansk gemytt; nordmann er litt for reserverte, mener han.

Sammen fulgte paret i foreldrenes fotspor og dro til Brasil i misjonens tjeneste, hvor de i sju år var engasjert i et sosialt prosjekt, et barnehjem i Larvik. Utferdstrangen ble imidlertid for sterk. Nå ble det Mosambik

Kall å hjelpe: Elisabeth Larsen Axell, her med datteren Celine (5), er ei dame med utfedstrang og med et kall til å hjelpe medmennesker som lider. (Foto: Svend E. Hansen)

til for eksempel Afrika, hvor folk dør fordi de ikke har tilknytning til mariamedisin, eller de bukker under for hiv og aids. Etter å opplevd slik nød, setter vi mer pris på det vi her hjemme tar for gitt, sier den engasjerte 40-årsjubilanten.

Svend E. Hansen

3163045 svend.e.hansen@op.no

omgivelser, sier hun. Noen planer om nye utenlandsengasjemerter har hun ikke, men lusten er der, så når noen år er gått og barna blitt store, bører det nok ut igjen.

– Vi er så privilegiert her i Norge, med gode levekår, godt helsevesen og «sikkerhetsnett» for de som faller utenfor. Det står i dyp kontrast

og et Norad-prosjekt med skolebygging og hjelpe til gatebarn, før de kom hjem igjen i fjor sommer. Nå jobber Elisabeth som sykepleier i hjemmetjenesten i Larvik kommune, noe hun også trives svært godt med.

– Vi var unge og hadde stor glede av arbeidet på barnehjemmet, som også får økonomisk «fadderstøtte» av mange her i Larvik, forteller Elisabeth. Etter Brasil ble det fire år hjemme i Larvik. Utferdstrangen ble imidlertid for sterk. Nå ble det Mosambik

slammen i Porto Xavier.

– Vi var unge og hadde stor glede av arbeidet på barnehjemmet, som også får økonomisk «fadderstøtte» av mange her i Larvik, forteller Elisabeth. Etter Brasil ble det fire år hjemme i Larvik. Utferdstrangen ble imidlertid for sterk. Nå ble det Mosambik

65 år

Thore Olsen, Larvik, fyller 65 år i dag. Verdens beste onkel gratuleres med dagen av Emilie, Magnus, Anna Othilie, Ida Helene, Kristian August, Lars Simon.

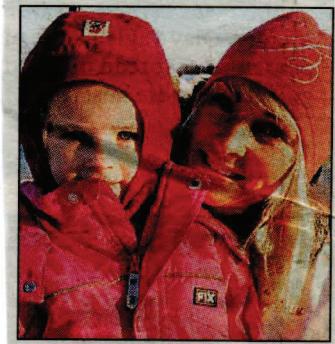
9/12-10

Hilde Marthinsen, Larvik

- Viktigst for meg er å feire Jesu fødsel, siden jeg er troende.

27.12.10

Mette og Isabel Toeneiet

- Egentlig er det mannen min som er mest ute, men det nytter jo ikke å sitte inne i dette fine været!

29/12-10

Ovn å leke i slike ---

†

Min kjære Ole Johnny, vår omsorgsfulle pappa, bror, svoger, svigersønn og onkel

Ole Johnny Olsen
født 17. september 1942
sovnet stille inn i troen på Jesus,
sin Frelser.
Nanset, 27. desember 2010.
«Joh. 3.16»

Liv Ingebjørg

Stig Runar
Elin Christin

Øvrige familie
Begravses fra Undersbo kapell
onsdag 5. januar kl. 11.30.
I stedet for blomster ønskes
heller en gave til Pinsevennenes
Israelsarbeid og Evangelisk
Misjon på Gavelstad

†

Vår kjære mamma, svigermor, bestemor og oldemor

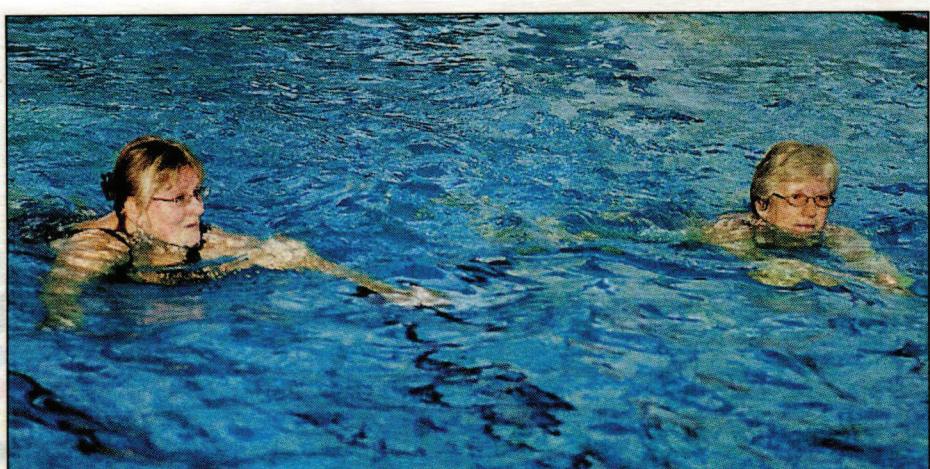
Mary Rasmussen
født 25. juni 1914
sovnet stille inn i dag etter et kort sykeleie.
Larvik, 6. mars 2011.
«Minnes i kjærlighet»

Ellen	Arne	Arne
Arne		May Brit
Irene, Jarl Arne, Trine,		
Jan Arild, Rune		
(barnebarn)		
Martin, Marthe, Magnus,		
Even, Sindre, Ovidie, Gustav		
(oldebarn)		

Begravses fra Undersbo kapell tirsdag 15. mars kl. 11.30.

10/3-2011

Morgentur: Hilde og Anne Beate Martisen svømmer og oppdaterer hverandre på morgenkvisten i Farrishallen på fredager før jobb.

DP mars 11

25/3-11

Kreativt tiår: Edna Napstad har god hjelp av ektemannen Øivind i den kreative virksomheten. I 10 år har de fylt det tidligere bedehuset på Nalum med «Kre

10 år med kreativ

1. mars 2001 inntok Edna Napstad det tidligere bedehuset på Nalum. Her ville hun skape sin egen arena for kunstuttrykk og refleksjon. Nå kan hun se tilbake på 10 år med «Kreativt Mangfold».

Bak virksomheten i det tidligere bedehuset ligger ikke bare et behov for å skape og utvikle kreative krefter, men også en åndelig dimensjon og et behov for refleksjon. Gjennom det kunstneriske uttrykket og den gode samtalen har den tidligere sykepleieren maktet å hjelpe både seg selv og andre, og har bidratt til små og store øyeblikk av glede.

– Det hele startet med at jeg ble utsatt for en ulykke og ble ufør. Så fikk min mann Øivind kreft. Det har gått bra, men gjennom tøffe år og traumatiske opplevelser lette jeg etter noe som kunne hjelpe meg gjennom tunge døgn; en åndelig dimensjon. Jeg kom i kontakt med Erwin Müller på sykehuset, som savnet en sykehushprest til hjelp for. Dermed ble jeg med i en ressursgruppe hvor jeg skulle bidra ved å snakke med pasienter som ønsket en samtale.

Omtrent samtidig begynte jeg å male med olje og akvarell og fant

kreative krefter hos meg selv som jeg ikke ante at jeg hadde. Jeg malte også blomster og det jeg kalles enkle verdiord på små steiner som jeg ga blant annet til de jeg hadde samtaler med på sykehuset, forteller Edna Napstad.

Etter hvert utviklet behovet for å skaffe et eget «verksted» seg.

– Jeg hadde mange ganger kjørt forbi det tidligere bedehuset på Nalum, og da jeg tok kontakt med rette vedkommende, fikk jeg leie det. Allerede etter en måned hadde jeg påskutstilling sammen med tre andre, og interessen viste seg å være stor. Dermed utviklet det hele seg. Ved påsketider og utover hele sommeren og høsten er det godt besøk her, men jeg er her i hvert fall et par dager i uken hele året gjennom. Står bilen på utsiden, er det bare å komme inn, sier Edna Napstad.

«Kreativt Mangfold» er både et galleri og et sted for ettertanke.

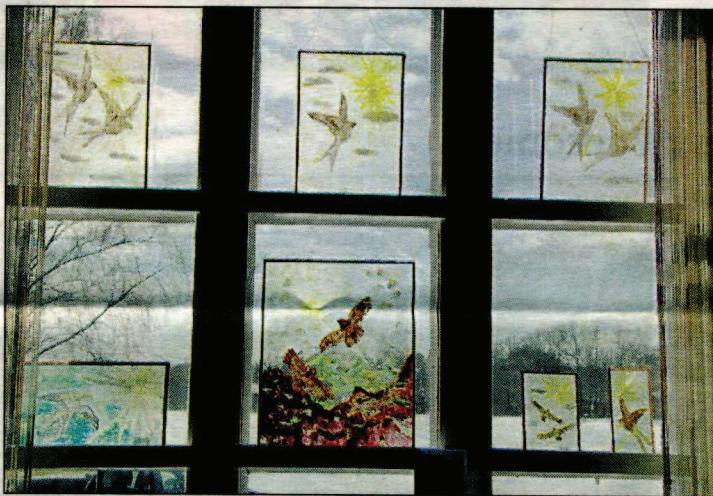
– Min tanke var å skape et sted

hvor folk kan komme innom, se på bilder og kunstgjenstander, men også slappe av med en kopp kaffe og en samtale. Bak tingene jeg lager, ligger det en mening, og mye av det jeg gjør relaterer seg til livet. Ofte bruker jeg potteskår, knust glass eller rekved – forgangne ting som er gått i stykker, men som kan bli noe nytt og fint. Slik er det også i livet. Man må vedstå seg det som er gått i stykker og være seg bevisst at det ødelagte har sin verdi. Hver

bit hører med i helheten. Alle sår og skader er med i det som oss til et helt menneske, sier E. Napstad.

Det er hun står for det kreative mannen Øivind er en uwærlig hjelper med alt det praktiske, inkludert «omforming» deler fra knuste krukker, sprukket glass, osv.

Hun lager fortsatt de «opprilige» verdisteinene, og hun m

Sprukket glass: Edna Napstads bilder malt på sprukket laminert glass fra ekstra liv av sollyset i vinduet.

Fortsettelse
Se art om Gunvor Giern

Ordføreren hilste 100-åring

Gunvor Jermstad fikk storfint besøk og kongelig hilsen i går formiddag. For da klokka slo tolv, og hundreårskaka skulle på bordet, sto ordfører Øivind Riise Jنسen i døra og hadde med seg gratulasjoner fra kong Harald. Senere gikk turen videre inn til storstilt feiring med slekt og venner i storstua på Stabru. (Foto: Erik Berge)

25/3-11

For kvinner i Betania

Pinsemenigheten Betania arrangerer denne helgen kvinnekonferansen. Konferansen starter i kveld, og fortsetter med to møter i morgen.

Tema for konferansen er «Smak og kjenn». Det blir lov sang, bønn, undervisning, betjening, sosialt samvær og god mat!

Anita Berg Olsen er konferansens taler. Hun er pastor for husmenigheten «House of fire». Hun er forkynner i innland og utland og har kall til nasjonene.

– Larviks kvinner er hjertelig velkommen til Betania denne helgen – fellesskap med Jesus Kristus og knytte bånd med andre kvinner i vår by. Vi ønsker å bygge et ressursnettverk, der

I Betania: Anita Berg Olsen er konferansens taler.

rikdommen nettopp vil være det fargerike spekteret av tjenestene som reises opp, sier Ellen Jane Langerud i Betania.

25/3-11

25/3-11

Født og oppvokst

1. januar 1925 skiftet Kristiania navn til Oslo. Da hadde Gunvor Jermstad allerede levd i nes-ten 14 år. I dag fyller hun altså fantastiske 100 år.

Hun er ikke helt i toppform nå, Gunvor Jermstad. Hørselen svikter og bena er ikke helt til å holde styr på. Akkurat det er litt trist for en dame som alltid har likt å komme seg ut. Særlig nå som det våres, ville Gunvor Jermstad gjerne kunnet rusle noen turer i området rundt Stavern sykehjem der hun har bodd i et års tid. Det er ikke så enkelt, men hun kommer seg da utendørs ved hjelp av gode sykepleiere og rullatoren sin.

Det er ikke så helt enkelt å få rede på når Gunvor Jermstad og mannen hennes første gang kom til Larvik fra Oslo. Hukommelsen er ikke hva den var og det hender hun må «rydde litt i hodet sitt» for å komme på detaljer.

– Men første gangen jeg kom hit, var jeg bare badegjest. Noen i familiien, som var kadetter i Leiren i Stavern, hadde badet her i 1928 og skrøt av hvor fin larvikskyssten var. Derned slo vi til og reiste, minnes Gunvor Jermstad.

Og de to slo seg ned i en enebolig på Håvaldsrød, rett overfor hoveddinn gangen til Fritzøeparken på Brunlanesveien. Her bodde det barnløse ekteparet i mange år og jobbet på gårdsbruk.

– På Håvaldsrød var det kjempe fint og jeg synes det var trist å måtte flytte derifra, sier Gunvor Jermstad.

– Og hvor flyttet du da, forsøker

Stavern sykehjem: Gunvor Jermstad bor på Stavern sykehjem og synes det er litt trist

intervjueren seg.

– Hvor jeg flyttet da? Ja, hvor flyttet jeg da, undrer Gunvor Jermstad.

Hun får hjelp av avdelingsleder Turid Klepaker på Stavern sykehjem som forteller at Gunvor Jermstad flyttet til en omsorgsbolig ved sykehjemmet før hun tok veien over til et dobbeltrom for et års tid siden. Her ligger hun stort sett på sengen, men

forsøker å komme seg en tur ut hver dag. Aviser leser hun også og særlig de store overskriftene. Østlands-Posten må hun følge med i hver eneste dag.

– Gunvor er ei dame med tål, og hun gir seg ikke, forteller Turid Klepaker.

– Og så må du få med kristendom-

i Kristiania

at hun ikke kan komme mer ut. I dag fyller hun 100 år. (Foto: Roger W. SørdaHL)

men, kommer plutselig Gunvor Jermstad på. – I mange, mange år var jeg aktiv i pinsemenigheten Betania, og det arbeidet var jeg veldig opptatt av. Hos oss på Håvaldsrød bodde ofte omreisende forstandere, og det syntes både mannen min og jeg var gildt.

I dag skal det gjøres skikkelig stas på 100-åringen. Da kommer

ordføreren til Stavern sykehjem og i dag skal Gunvor Jermstad få et brev med hilsen fra kong Harald.

Det er ikke hver dag Larvik har en innbygger som runder 100.

Roger W. SørdaHL

99203709 • roger.sordahl@op.no

†

Vår kjære søster og moster

Gunvor Jermstad

født Schjøll, 25. mars 1911
sovnet stille inn i dag.

Stavern, 3. august 2011.

Inger

Ole Jacob

Bente og Torstein

Kristin og Odd

Begraves fra Tanum kirke
fredag 12. august kl. 11.30.

Vil se mer åndsdåp

Øyvind Toeneiet ble frelst og åndsdøpt i Den norske kirke, fikk sin teologiske utdannelse i Det Norske Misjonsforbund - og har siden sommeren 2010 vært forstander i Pinsebevegelsen.

TEKST OG FOTO KJELL HAGEN I LARVIK

Flere planer og gode tilbud måtte vrakes før den unge sørlendingen var klar for fulltidstjeneste i Guds rike. En lang og til dels krevende modningstid, som han ikke ville ha vært foruten i dag.

– Vi måtte kjenne oss trygge på at vi gjorde det rette, både kona og jeg.

I dag deler vi kallsopplevelsen, til stor glede for både oss og menigheten. Ikke alle pastorer er så heldig, smiler Øyvind Toeneiet da KS besøker den nye forstanderfamilien i Betania, Larvik. I likhet med Mette og døttrene Mia og Isabel trives han godt både i menigheten og i Vestfold-byen.

Mette Toeneiet har utdannelse både som sykepleier og pastor, og satser på en god kombinasjon.

Hjem. – Det å komme inn i Pinsebevegelsen, var på en måte å komme hjem. Spesielt for meg, som opplevde å bli døpt i Den hellige Ånd som 17-åring. Det skulle få stor betydning på mange områder, fortsetter Øyvind, mens kona og eldste datteren sier adjø og drar på trening.

Oppveksten fant sted på Hellemyr i Kristiansand, med et nært forhold til Grim menighet, som

på 1970-tallet ble sterkt berørt av Jesusvekkelsen. Sokneprest Magnus Nyman var åpen også for den karismatiske fornyelsen, og både Oase-bevegelsen og Ungdom i Oppdrag har sine norske røtter i Grim.

– Jeg ble frelst i konfirmasjons-tiden, i likhet med en god del andre. Troen var der, men ikke bevisst. Et avgjort ja til Jesus hjalp meg gjennom en tung sorgprosess. Pappa døde i hjertekø i 1985, 43 år gammel, sier Øyvind stillferdig.

» Et avgjort ja til Jesus hjalp meg gjennom en tung sorgprosess.

Valgets kval. Tenåringen drømte om å bli flyger, og kom gjennom det første nåløyet, men innså at dette var «sanne ungdomsgreier».

– Nei, dette vil jeg ikke, sa jeg til meg selv, og gikk over til neste plan, som var økonomiutdannelse. Den typen arbeid fikk jeg prøve meg på i militæret, og fant

ut at det var forferdelig kjedelig, smiler han.

I håp om en avklaring, tok Øyvind Toeneiet et år på Ungdom i Oppdrags disippeltrenings-skole. Uten å sitte igjen med et misjonskall, som han innerst inne hadde håpet på.

– Da sto jeg tilbake med to søkerader i hånden. Det måtte bli enten lærerskolen eller Politiskolen. Istedet ble det Ansgarskolen i Kristiansand, for å ta kristendom grunnfag og mellomfag, sier han.

Pastor. I mellomtiden hadde Øyvind blitt medlem i Det Norske Misjonsforbund, etter å ha «sett dåpen i vann».

– På Ansgarskolen ble jeg anbefalt av en god venn å skrive meg inn for fire år og ta full pastor-utdannelse. Det gjorde jeg, og underveis ble opplegget forandret slik at mitt kull slapp med tre år. På slutten begynte pastor-kallet å melde seg.

– *Endelig på rett vei?*
– Ja, men prosessen tok tid. En viktig avklaring kom under en praksisperiode på Notodden. Jeg hadde en dyktig lærer i Terje Watne, han lot med ta hånd om stadig flere oppgaver i menighe-

KS uka 12/2011

Pastorpar: - Vi kan begge glede oss over å ha et pastorkall, sier Mette og Øyvind Toeneiet

I bakgrunnen døtrene Mia og Isabel.

ten. Det ga en god bekrefteelse: «Dette takler jeg, dette vil jeg gjøre mer av.»

Drakamp. Likevel skulle det gå fem-seks år med mye drakamp før avklaringen kom. Øyvind Toeneiet jobbet i Posten, i brevsortering, i logistikken, og til slutt som kundekonsulent og teamleder.

– Det var stas, jeg begynte å tjene penger, hadde komme opp i systemet og deltok i møter med konsernsjefen. Så sier Gud: «Nå

er tiden inne for å reise til Larvik!» Det passet meg egentlig dårlig.

Men kort tid før hadde en person sagt til meg: «Du skal ikke satse på karriere.» Vedkommende profeterte over meg: «Du skal ikke ha en lederjobb i det profane, du skal søke din karriere i Herren.» Jeg tenkte: «Du skulle bare ha visst!»

– *Hva gjorde kundekonsulenten?*

– Jeg snakket med Mette, og vi kjente begge for å dra til Larvik.

Ledelsen i Misjonsforbundet var klar på at de ønsket meg som pastor, etter lang tid som ungdomsleder på frivillig basis. Rett fra jobb til møter hver uke.

Oppsagt. Det ble seks-sju spennende år som ungdomspastor i Misjonskirken i Larvik, Kommunen dekket halve lønna, men kuttet i budsjettet. Dermed hadde ikke menigheten økonomi til å opprettholde stillingen.

– Jeg ble oppsagt og arbeidsle-

dig. To ganger hadde jeg fått kall fra Farsund, men takket nei. Vi trivdes i Larvik. Like etterpå kom oppsigelsen. En skikkelig nedtur, men også det er en del av livet. Jeg gikk til Herren med min frustrasjon, og fikk trygghet for at det ville bli en løsning.

- *Det slo ikke feil?*

- To dager etter oppsigelsen kom henvendelsen fra Betania i Larvik. Menigheten kjente meg fordi jeg hatt TenTro-opplegget, så jeg ble nesten headhuntet,

smiler 40-åringen, som sommeren 2010 overtok som forstander etter Frank Matre.

Omskolering. - Det var trygt å få stå en tid ved siden av en høvding i Pinsebevegelsen. Ved overgang til nytt kirkesamfunn, venter det en litt annerledes kultur som du må sette deg inn i. Men jeg fikk mye god hjelp fra Frank Matre, understreker Øyvind Toeneiet, som opplever det svært godt å få betjene en menighet som Betania.

- *Hva får deg til å trekke på smilebåndet?*

- Morsomme kommentarer. Noen synes kanskje at jeg snakker rart, eller ser rar ut. Andre at jeg skal bruke mer slips, andre igjen at det ikke er så viktig.

- *Bruker du slips?*

- Bare ved spesielle anledninger. I bryllup og begravelser bruker jeg presteskjorte for å gi til kjenne at jeg er prest. Det føler jeg veldig naturlig.

- *Hva ligger deg mest på hjertet?*

- Jeg brenner for å holde fram Bibelen som en sannhet som løfter opp samfunnet vårt. Avkristningen i Norge gjør vondt langt inn i sjelen.

Mer arv. Øyvind Toeneiet gjør et kort opphold og samler seg til en sluttssats:

- Jeg har også innsett at for mange pinsevenner er åndsdåpen en arv og ikke en opplevelse. Derfor er det viktig med fornyelse, noe mange i bevegelsen brenner for, og jeg merker lengselen etter en sterkere åndelig atmosfære i menighetene, fastslår pastoren. Han liker å kjøre motorsykkel og er glad i sjølivet, men har hverken sykkel eller båt for tiden.

- En ting er økonomi, det andre er å ha tid, smiler han.

KS uke 12/2011

En fartsglad Betan

Han liker fart og raske motorsykler, Øyvind Toeneiet som er pastor i Betania og fyller 40 år i morgen. Men nå er motorsykkelfkjøringen lagt på hyllen.

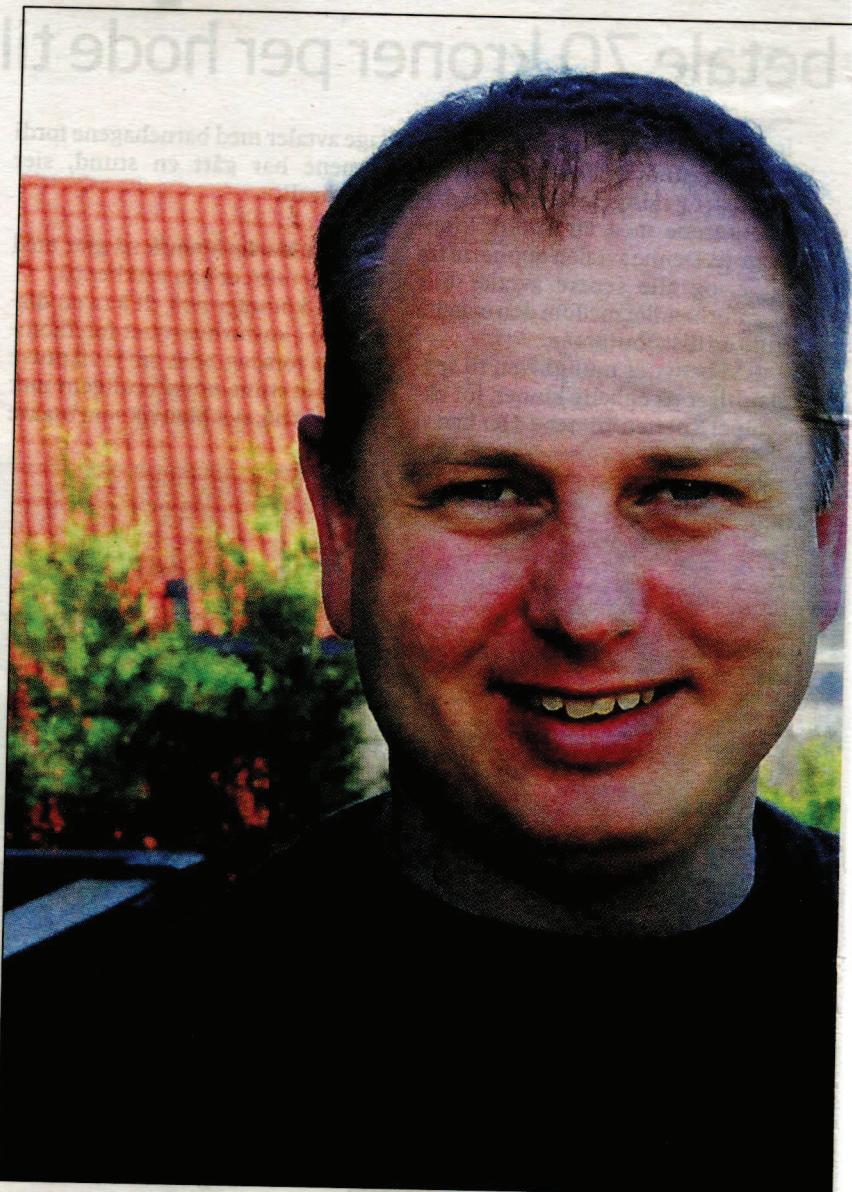
- Jeg solgte racingsykkelen på 600 ccm da jeg fikk familie. Dessverre liker jeg å kjøre fort og denne redskapen som gjør 270 km/t er temmelig skummel. Nå tviler jeg vel på om det noen gang blir motorsykkelfkjøring igjen, sier Øyvind Toeneiet.

Den nåværende pastoren i pinsemenigheten Betania er fra Kristiansand og kom til Larvik for 10 år siden for å bli ungdomspastor i Misjonskirken. Her var han fram til september 2008 da jobben hans rett og slett forsvant.

- Det var nemlig slik at Larvik kommune betalte halvparten av lønnen min for at jeg skulle drive ungdomsarbeid. Det gjorde vi også, ikke minst gjennom fritidsklubben Signal der mange ungdommer ble fulgt opp. Men så fant altså kommunen ut at de ikke ville betale mer, og dermed forsvant hele stillingen. Temmelig kortsiktig tenkt, spør du meg. Vi drev tross alt et viktig forebyggende arbeid, sier Toeneiet.

Etter Misjonskirken jobbet Øyvind Toeneiet i et vikariat i Nav før han ble engasjert som pastor i Pinsemenigheten Betania.

- Jeg synes i grunnen det var greit med en liten pause i pastorjobbingen. Det er viktig å være ute bland «vanlige» mennesker en periode, også. Men jeg er svært glad for at jeg

Pastor i Betania: Øyvind Toeneiet bor i Tveteneåsen med kone og to døtre. I morgen

tok jobben i Betania, selv om det blir mye jobbing, ikke minst i helgene. Menigheten er aktiv og ikke minst er ungdomsaktiviteten i vekst, og det synes jeg er viktig, sier Toeneiet som er veldig fornøyd med at han stort sett er herre over sin egen hverdag.

Han mener også at forkynnelsen kan kokes ned til to enkle «bud»: Du skal elske herren din Gud og du skal elske din neste som deg selv.

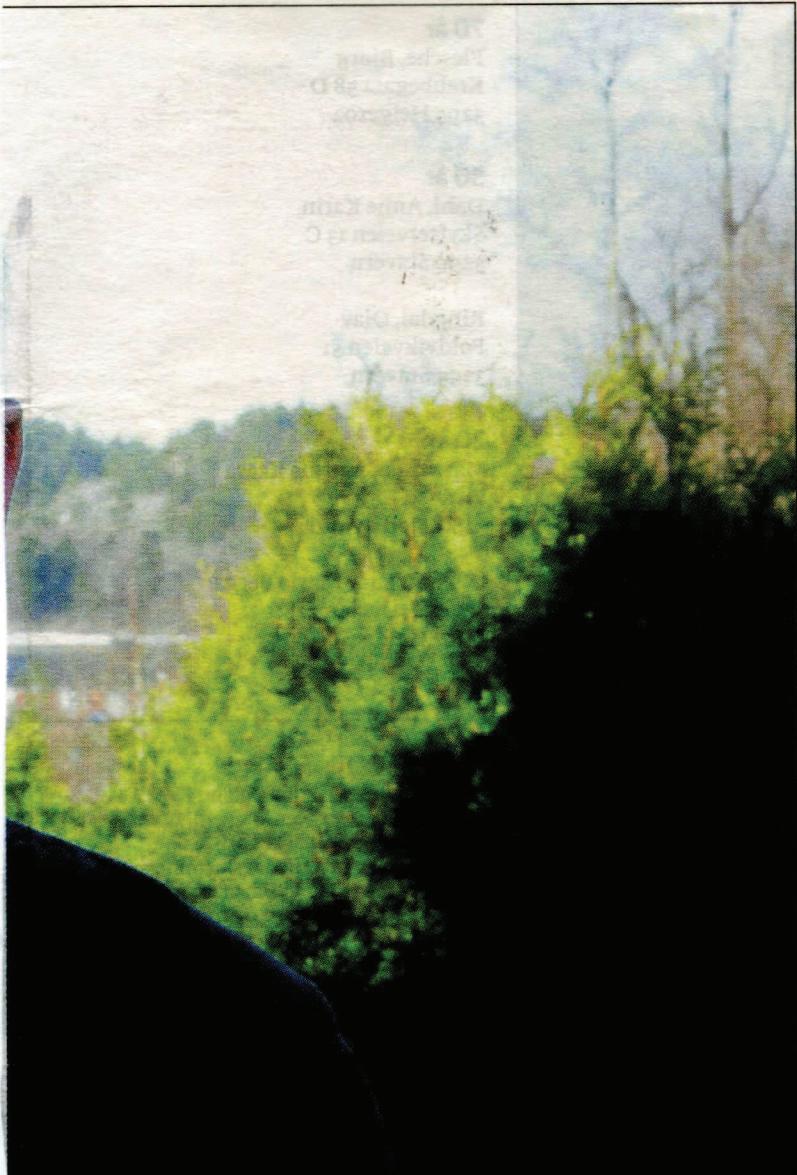
- Det blir jo rene Kardemomme-

loven, dette. Men klarer vi mennesker å leve etter disse to budene, mener jeg at mye er gjort, sier Toeneiet.

Medlemmene Betania mener ofte at pastoren jobber for mye og er bekymret av den grunn. Det kan de kanskje ha rett i.

- Det blir ikke så mye fritid, nei. Og den jeg har, mener jeg det er viktig å bruke på familien. Kona mi og

ia-pastor

fyller han 40 år. (Foto: Roger W. Sørdahl)

døtrene Isabelle (4) og Mia (7) kommer i første rekke.

Men skulle Toeneiet først få noe fritid til overs, er det to ting han kunne tenke seg å fylle den med: Jakt og sjøliv.

– Jeg kommer jo fra Kristiansand og er født og oppvokst ved sjøen. Jeg har en drøm om å skaffe meg en båt en gang og bruke de flotte områdene utenfor Larvik både til fiske og turliv. Og så har

jeg en svigerfar som mange ganger har bedt meg med på jakt, og det kunne jeg godt tenke meg. Jeg må bare få tatt jegerprøven først. Børse har jeg, sier Øyvind Toeneiet som har mange planer men litt for lite fritid til å sette dem helt ut i livet.

Men det kan ordne seg. Toeneiet er jo ikke mer enn 40 år.

Roger W. Sørdahl

99203709 • roger.sordahl@op.no

26/4-11

Vandret for Jesus

En felleskirkelig korsvandring i påsken er blitt en tradisjon i Larvik. Langfredag var nok en gang et stort antall kristne samlet for å gå med Kristus.

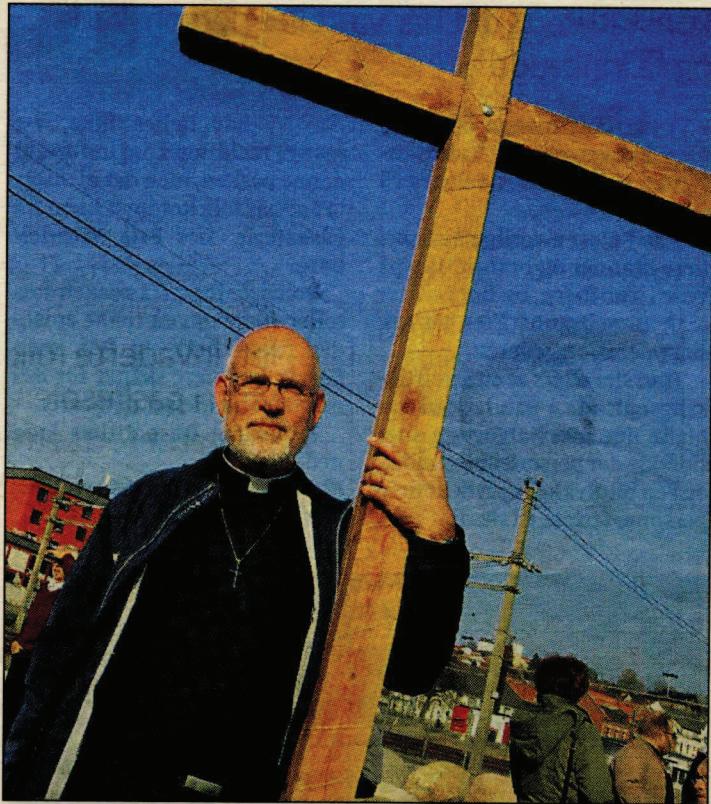
Både Misjonskirken, Betania, Vinyard, Frikirken og Metodistkirken samt Den norske kirke og Den katolske kirke var representert da mellom 40 og 50 mennesker startet vandringen fra Indre havn.

Korsvandrerne hadde lagt inn fire stopp underveis på sin ferd fra Indre havn til Torget; Bølgen, Østlands-Posten, rådhuset og Larvik politistasjon.

– Vi stopper for å synge og be en bønn ved noen av de viktigste institusjonene i byen, sier pastor Tom G. Johnsen i Metodistkirken.

Lasse Nordheim

90885739 • lasse.nordheim@op.no

Viktig samling: – Korsvandringen er en av noen få, gode økumeniske samlinger vi har hvert år, sier pastor Tom G. Johnsen i Metodistkirken.

Bar korset: Sokneprest Knut Zakariassen (t.v.) og Betania-pastor Øyvind Toeneiet ledet an under fredagens korsvandring. (Foto: Lasse Nordheim)

70 år

Harald Storrønning fyller 70 år i dag. Hipp hurra for jubilanten og alle gode ønsker for dagen. Bursdagsklemmer fra Åse, Gunn Sissel, Fred, Merete, Frode og barnebarna.

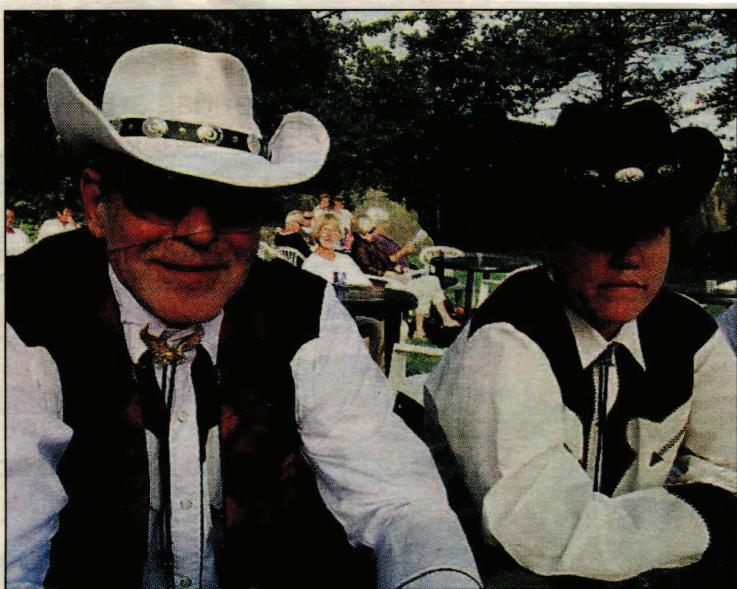
17/8 - 11

Vestfoldstevne på Gavelstad

Lardal pinsemeneighet og Gaveslatd gjestegård arrangerer Vestfoldstevne 1. og 2. juni. Onsdag er det Gunnar Harkestad (bildet) som taler, med Einar Nymoen og Tore Kristiansen torsdag.

30.05.11

Ekte cowboys: Svein Thorstensen og Nina Elise Olavsen var for første gang på Allsang på Bøkker'n. – God stemning og hyggelig å møte kjentfolk, sier de.

16/8 - 11

Vår kjære
pappa, svigerfar
og bestefar

Øyvind Hansen

født 29. mars 1934
døde fra oss i dag.

Tjølling, 23. desember 2011.

Marianne Lars Magnus
Per Øyvind Beate

Christoffer, Thea Marie,
Ole Magnus, Daniel, Silje

Bisettes fra
Tjølling kirke
tirsdag 3. januar kl. 11.00.

Vår alles kjære

Trond Eirik Milet

født 17. juni 1950
sovnet stille inn etter
lang tids sykdom.

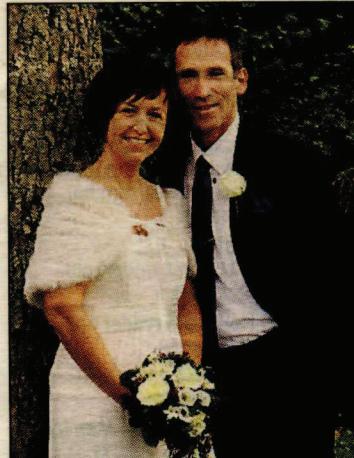
Larvik, 2. februar 2012.

Jan Eskild Ann-Iren
Geir Øyvind Anne-Marte
Eva Kristin Håkon

Barnebarn
Øvrig familie

Begravas fra Tønsberg
krematorium fredag
10. februar kl. 12.30.
Like kjært som blomster
er en gave til Medisinsk
overvakning ved S i V.

Brudepar

Kristin Haugland og Rolf Tore Wintner Nielsen giftet seg denne helgen.
(Foto: Line M. Christiansen, Stavern)

20.11

15 år

Joakim Bredal Pedersen på Nanset fylte 15 år 20 sept. Den flotte gutten gratuleres så mye med dagen av mamma, pappa, Kasper og Elias. Vi håper du får en fin dag.

2011